

INTRO

No other aircraft of the German Luftwaffe is so intimately connected with its rise and fall in the course of the Second World War than the Messerschmitt Bf 109. This type, by whose evolution outlived the era in which it was conceptualized, bore the brunt of Luftwaffe duties from the opening battles of Nazi Germany through to her final downfall. The history of the aircraft begins during 1934-35, when the Reich Ministry of Aviation formulated a requirement for the development of a single-engined monoplane fighter. Proposals were submitted by Arado, Heinkel, Focke-Wulf and Bayerische Flugzeugwerke. The last mentioned firm featured a technical director named Professor Willy Messerschmitt, who was riding a wave of popularity based on the success of his recent liaison aircraft, the Bf 108. His goal was to conceive of an aircraft with the best possible performance for the specified weight, size, and aerodynamic qualities. Over the subsequent months, several prototypes were built that served first and foremost in development flights and further modifications. The aircraft was relatively small, and compared to the prevailing trends of the time, docile with revolutionary features such as low wing design, the use of a retractable landing gear, a wing with a very narrow profile, wing slats, landing flaps, weapons firing through the prop hub, and so on. Even the enclosed cockpit and the method of construction were not very common just four years prior to the beginning of the Second World War. At its conception, the Bf 109 was a very promising asset despite some powerplant troubles. These were solved by the introduction of the DB 601. This engine, together with its extrapolated development DB 605, is umbilically connected to the types success. These two-row, twelve cylinder inverted V engines powered several tens of thousands of '109s in over 25 versions and variants.

The first combat use was by three developmental Bf 109s in the Spanish Civil War, where they were delivered in December 1936. The pre-series airframes were to, first of all, validate the aircraft's abilities in modern aerial combat. Shortly thereafter, production machines in the form of the Bf 109B-1 began to reach 2./J.88, the Legion Condor. The desire of Germany to demonstrate her aerial prowess to potential foes was advanced further in international sport meets. The triumphs attained in Zurich in the summer of 1937 were complemented several months later by grabbing the speed record of 610.95 kph. In very short order, the progressive developments represented by the C, D and E versions appeared. Despite this, the delivery of the types to combat units did not sustain a rate that was desired by military brass. Even by August 1938, the Bf 109 accounted for less than half of the 643 front line fighters in service. The later months saw an increase in these rates. By the time of the invasion of Poland (which saw the participation of only a little more than 200 aircraft) the Luftwaffe possessed the best fighter produced in continental Europe. With both a qualitative and quantitative advantage, the fighter wing of the Luftwaffe entered the Polish campaign, the first defenses of the Fatherland, Blitzkrieg against the West, and the Battle for France. With one foot in the door that was the English Channel, the Luftwaffe embarked on the attacks on Britain in the summer months of 1940. Here, the first weakness of the Bf 109 was revealed: the inability to carry drop tanks that would have enabled the type to effectively escort bombers to England. This was one of the factors that made the defeat of the Luftwaffe in the Battle of Britain possible. Experiences gained in 1940 led to the development of the 'F' version prior to the spring of 1941. The elegance of the Bf 109 crested with the 'Friedrich'. Following a largely defensive stance over the Channel and northern France, the Bf 109F took on a more offensive role in Operation Barbarossa in the east, and in northern Africa. In later duties with the 'Jagdwaffe' during the second phase of the war in the east, and in the 'Defense of the Reich' from 1943 to 1945, the Bf 109 served in the form of the 'G' version, followed by the 'K'. Even if by the end of the war it was clear that the development of the Bf 109 was exhausted, during its combat career, the type was able to keep pace with the foes that it encountered. Besides its primary function as fighter, the Bf 109 also appeared as a fighter-bomber, reconnaissance platform, night fighter, trainer and rammjäger.

The disappearance of the Bf 109 from the skies over Europe was not spelled out by the end of the war. Several examples were in Swiss service up to 1949, and many flew in the air force of Czechoslovakia in both original form with a DB 605 powerplant and as aircraft built out of necessity with surplus Jumo 211s. The latter type also served as the first fighter to fight for the independence of the newly formed state of Israel. Finland retired the type as recently as 1954, and Spain didn't retire its HA-1109-1112, re-engined Bf 109s, until 1967. The legendary low-wing fighter of Professor Willy Messerschmitt survived the state that developed it.

ÚVODEM

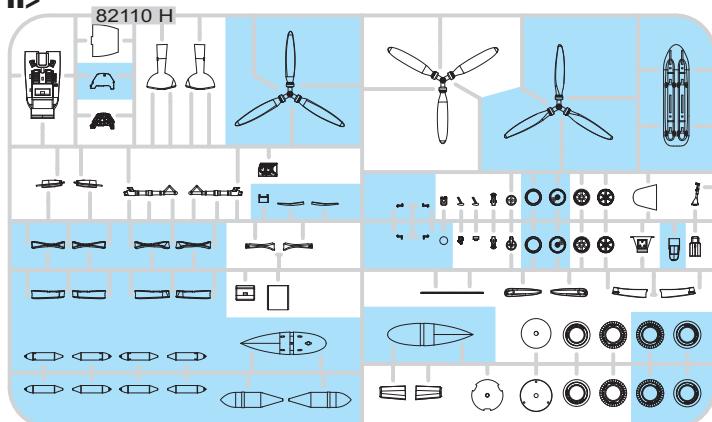
Žádný jiný stroj německé Luftwaffe není výrazněji spojen s jejím vzestupem a pádem ve 2. světové válce, než stíhací Messerschmitt Bf 109. Letoun, který svou koncepcí výrazně předběhl dobu, ve které vznikal, se stal tahounem stíhacího letectva od prvních válečných konfliktů nacistického Německa, až do jeho hořkého konce. Historie letounu se začíná v období let 1934-35, kdy Říšské ministerstvo letectví formulovalo specifikace zakázky na vývoj jednomotorové jednoplošné stíhačky. Projektu se zúčastnily firmy Arado, Heinkel, Focke-Wulf a Bayerische Flugzeugwerke. V poslední jmenované působil na postu technického ředitele profesor Willy Messerschmitt, jehož popularita se nesla na vlně úspěchu nedávno dokončeného kurýrního Bf 108. Jeho cílem bylo vytvořit letoun s co největším poměrem výkonu k celkové hmotnosti, velikosti a aerodynamickým vlastnostem. V průběhu následujících měsíců vzniklo několik prototypů, které sloužily zejména ke zkouškám a dalšímu vývoji. Letoun byl poměrně malý, oproti stávajícím zvyklostem relativně jemný, s revolučními konstrukčními prvky jako byla dolnopříďlá koncepce, použití zatahovacího podvozku, křídlo s velmi štíhlým profilem, pohyblivé sloty, vztlakové klapky, zbraně střílející osou vrtule, atd.

Dokonce uzavíratelný překryt kabiny nebo skořepinová konstrukce nebyly čtyři roky před začátkem 2. světové války tak obvyklým jevem, jak by se z dnešního pohledu mohlo zdát. Bf 109 byl již od počátku svého vývoje, i přes problémy s pohonnou jednotkou, velmi nadějným projektem. Problémy s pohonem vyřešila až zá stavba motoru DB 601. Ten je spolu s pozdějším DB 605 neodmyslitelně spojen s úspěchy Bf 109. Radový invertní dvanáctiválec do V poháněl několik desítek tisíc vyprodukovaných „stodevíték“ ve více než 25 verzích a variantách. K prvnímu bojovému nasazení tří zkušebních kusů Bf 109 došlo za občanské války ve Španělsku, kam byly odesány v prosinci 1936. Stroje z předsériové výroby měly především ukázat schopnosti letounu v moderní letecké válce. Následně se do bojového nasazení u 2./J.88 Legion Condor začaly dostávat i sériové stroje varianty Bf 109B-1. Snaze Německa ukazovaly svou leteckou sílu potenciálním protivníkům napomáhala i sportovní klání. Triumf letounů Bf 109 na leteckém mitinku v Curychu v létě 1937 byl doplněn o několik měsíců později ustanovením rychlostního rekordu 610,95 km/h. Ve velmi krátkých časových úsecích následovaly verze C, D a E. Přesto však doplňování nových strojů k bojovým útvaram nepokračovalo tempem, který by si velení mohlo přát. Ještě v srpnu roku 1938 tvořila výzbroj letouny Bf 109 méně než polovinu z 643 stíhačů první linie. Ovšem během následujících měsíců roku se tempo dodávek k bojovým útvaram zrychlilo. V okamžík přepadení Polska (kterého se však zúčastnilo jen o málo více než dvě stě Bf 109) tak Luftwaffe disponovala zajisté nejlepší stíhačkou, jaká byla v kontinentální Evropě vyrobena. S technickou i množstevní převahou tak stíhací část Luftwaffe absolvovala polskou kampaň, první obranu Vaterlandu, Blitzkrieg proti západu i bitvu o Francii. S jednou nohou vykročenou přes kanál La Manche zahájila Luftwaffe v letech měsících roku 1940 útoky na Británii. V tu dobu se mj. projevil jeden významný nedostatek Bf 109 - nepřipravenost konstrukce stroje na nesení přídavné nádrže, která by zvýšila dolet letounu při doprovodu bombardérů nad Británii. Tato zdánlivá maličkost byla jedním z faktorů, které zapříčinily porážku Luftwaffe v Bitvě o Británii. Zkušenosť z bojů v r. 1940 napomohly při vývoji verze F, která se začala k bojovým útvaram dostávat během předjaří 1941. Elegance Bf 109 u „Friedricha“ dosáhla vrcholu. Po bojích nad Kanálem a severní Francií, spíše již defenzivního charakteru, se Bf 109F zapojily i do útočných akcí, a to zejména při operaci Barbarossa na východě nebo v severní Africe. Do pozdějších úkolů Jagdwaffe ve druhé fázi války na východě i do obrany Říše v letech 1943 - 1945 se zapojovaly především Bf 109 verze G a v posledních měsících války pak také verze K. Ačkoli na konci války bylo jasné, že koncepce letounu Bf 109 se po deseti letech služby dostala na hranici možností, po celou dobu své bojové činnosti dokázaly jednotlivé varianty držet krok se svými stíhacími protivníky. Kromě svého prioritního určení stíhacího letounu se Bf 109 objevily i v rôzích stíhací-bombardovacích, průzkumná, noční stíhací, palubní stíhací, cvičné nebo jako rammjäger.

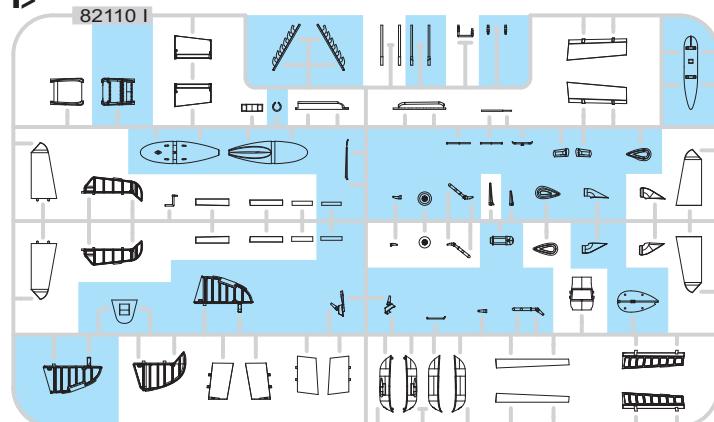
Nebe se pro Bf 109 nezavřelo ani po skončení války. Několik strojů sloužilo až do roku 1949 ve Švýcarsku, mnohé létaly v balkánských zemích, v osvobozeném Československu, a to jak v původní podobě s motory DB 605, tak v přestavěných variantách s motory Jumo 211. Zejména tyto stroje později tvořily základ letectva bránícího svobodu nově budovaného státu Izrael. Finsko zrušilo Bf 109 až v roce 1954 a Španělsko opustilo své HA-1109 a 1112 dokonce až v roce 1967.

PLASTIC PARTS

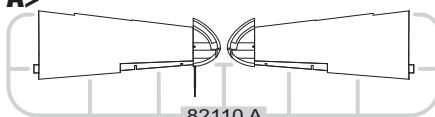
H>

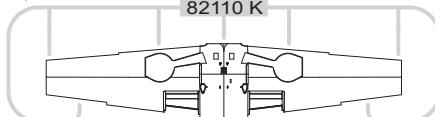
I>

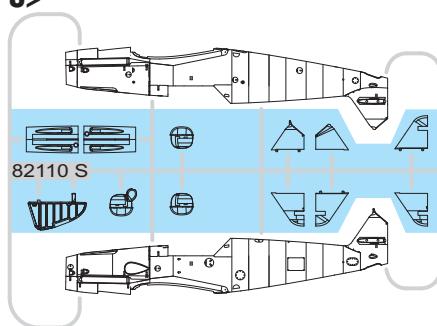
A>

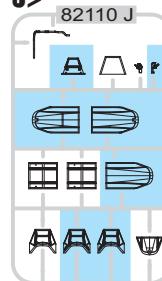
K>

S>

J>

GUNZE	MISSION MODELS
H2 C2	MMP-047 BLACK
H11 C62	MMP-001 FLAT WHITE
H12 C33	MMP-047 FLAT BLACK
H47 C41	MMP-012 RED BROWN
H65 C18	MMP-088 BLACK GREEN RLM70
H68 C36	MMP-049 DARK GRAY RLM74
H69 C37	MMP-050 GRAY RLM75
H70 C60	MMP-056 GRAY
H77 C137	MMP-047 TIRE BLACK
H90 C47	CLEAR RED
H94 C138	CLEAR GREEN
H413 C113	MMP-090 YELLOW RLM04
H416 C116	MMP-089 BLACK GRAY RLM66
H417 C117	MMP-051 LIGHT BLUE RLM76

M&METAL COLOR	METALLICS
MC214 MMP-001	DARK IRON
MC215 SUPERMETALIC	METALLICS
SM01 MMC-001	SUPER CHROME

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

(GB)

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

(CZ)

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

(D)

Vor dem Zusammenbau die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farben nicht in der Nähe von offenem Feuer verwenden und für eine ausreichende Belüftung sorgen. Den Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Vermeiden Sie, dass Kinder Bauteile in den Mund nehmen oder sich Plastiktüten über den Kopf ziehen.

(F)

Lire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tête.

INSTRUCTION SIGNS

INSTR. SYMBOLY

INSTRUKTION SINNBILDER

SYMBOLES

OPTIONAL
FACULTATIF
NACH BELIEBEN
VOLBA

BEND
PLIER SIL VOUS PLAÎT
BITTE BIEGEN
OHNOUT

OPEN HOLE
FAIRE UN TROU
OFFNEN
VYVRTAŤ OTVOR

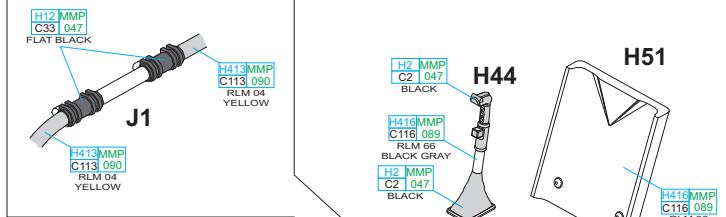
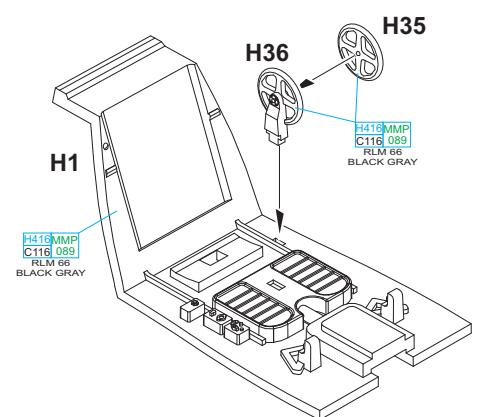
SYMMETRICAL ASSEMBLY
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

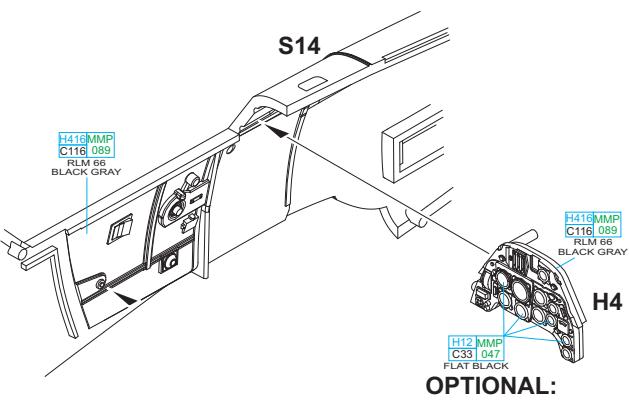
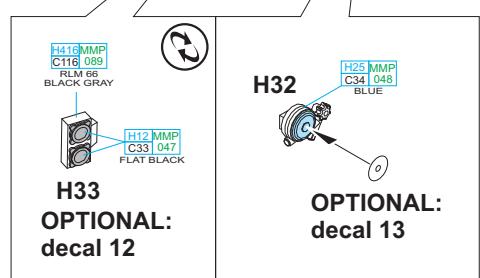
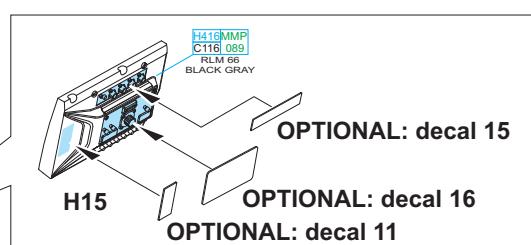
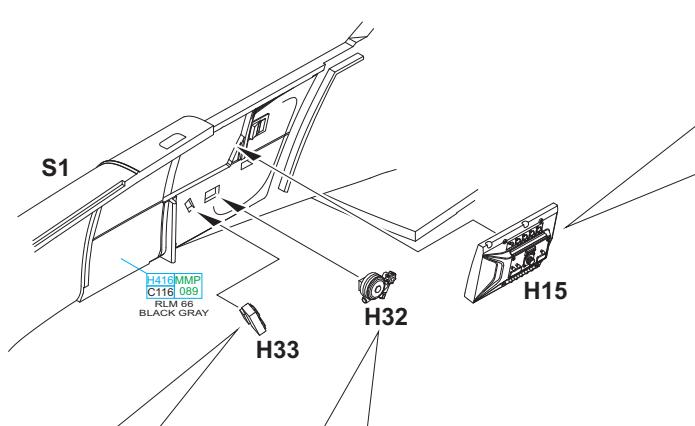
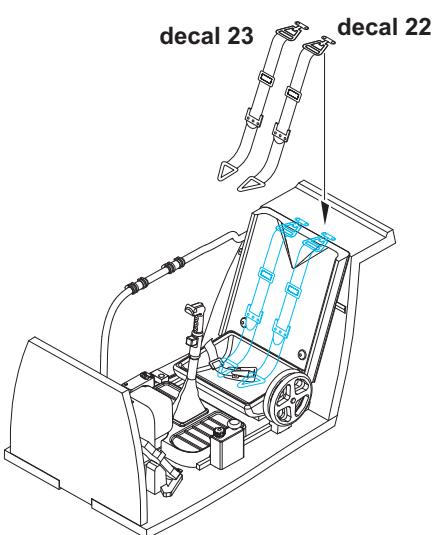
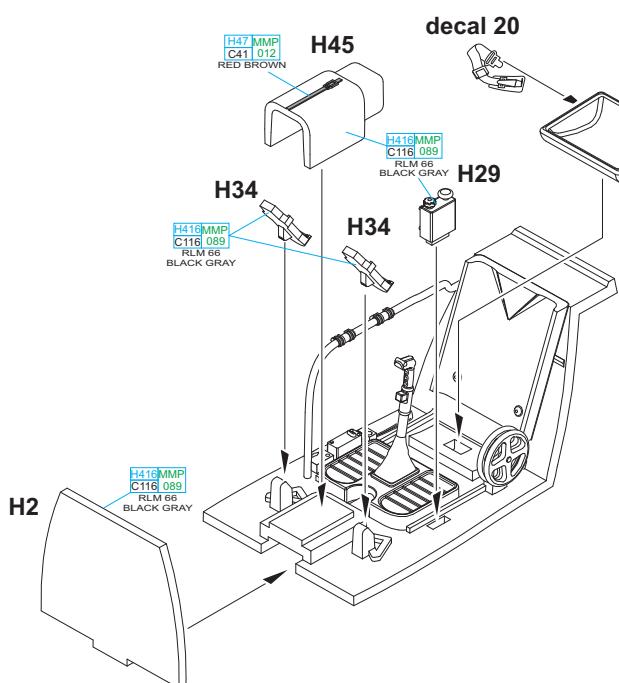
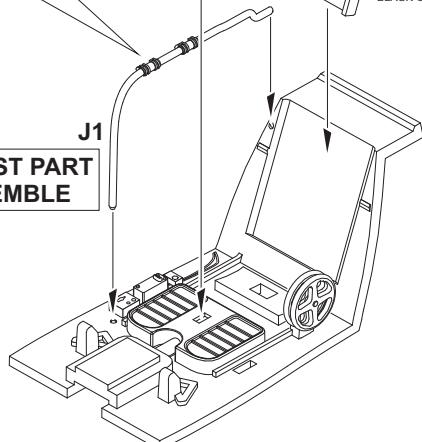
REVERSE SIDE
OTOČIT

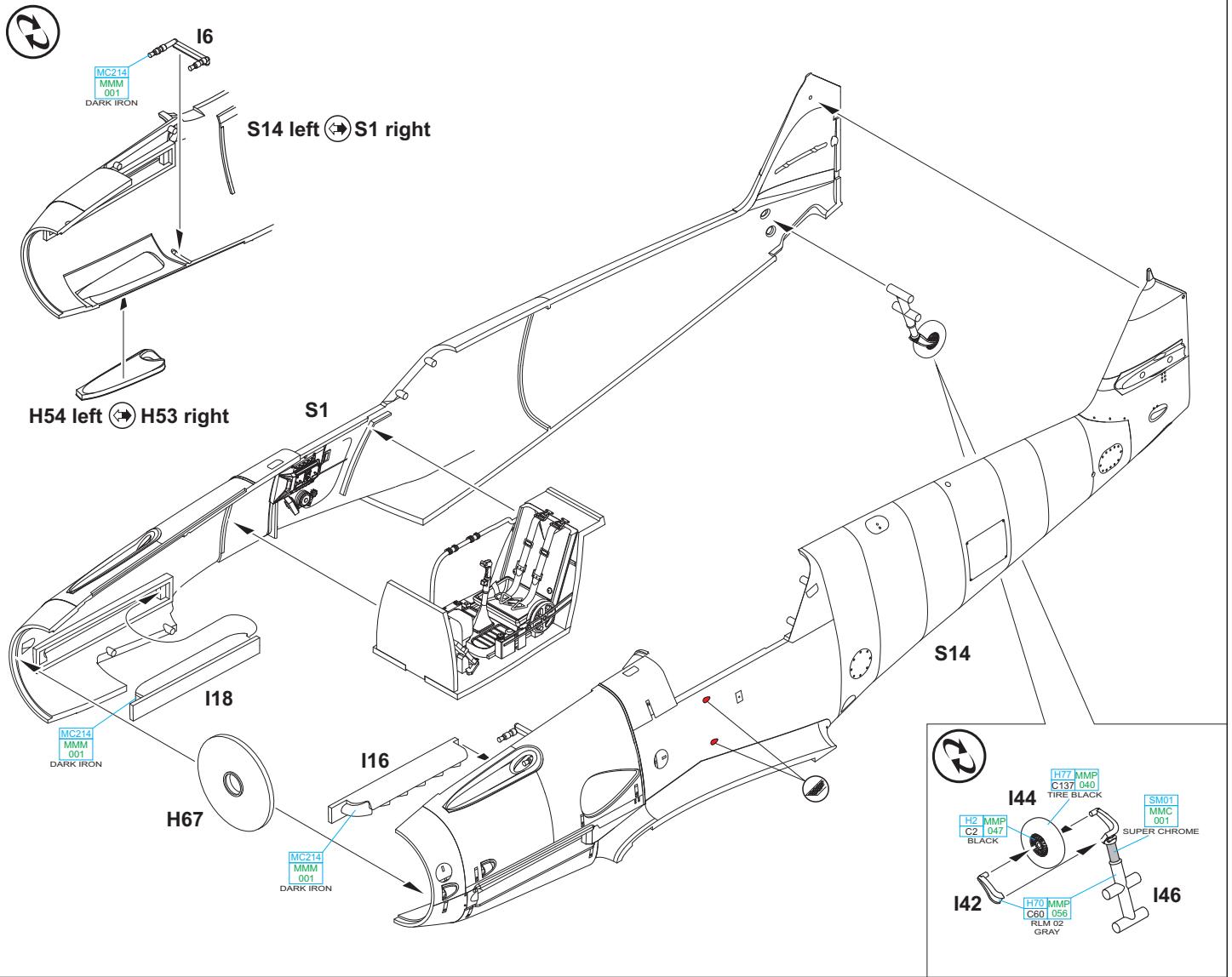
REMOVE
RETRIÈRE
ENTFERNEN
ODRÍZNOUT

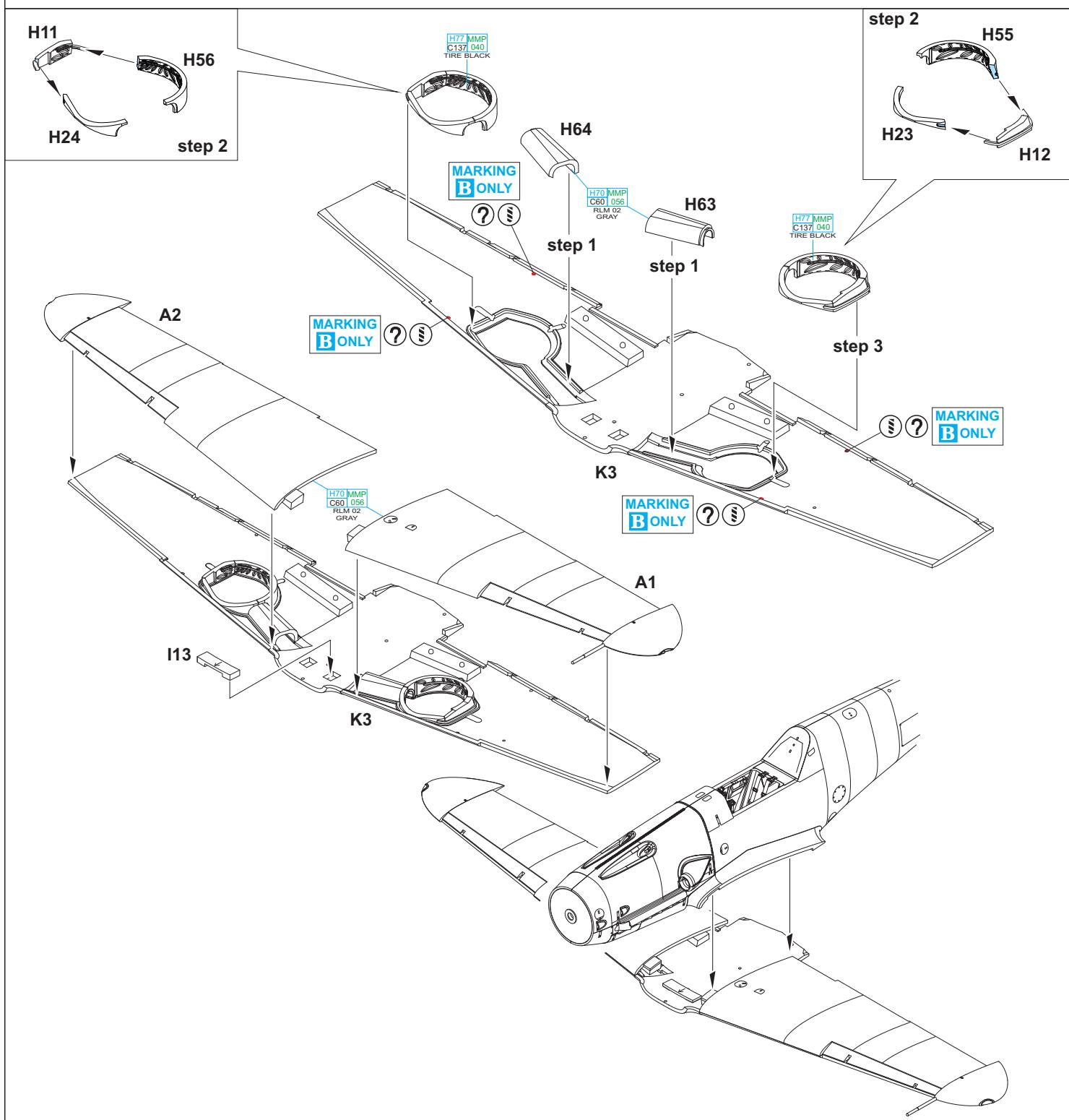
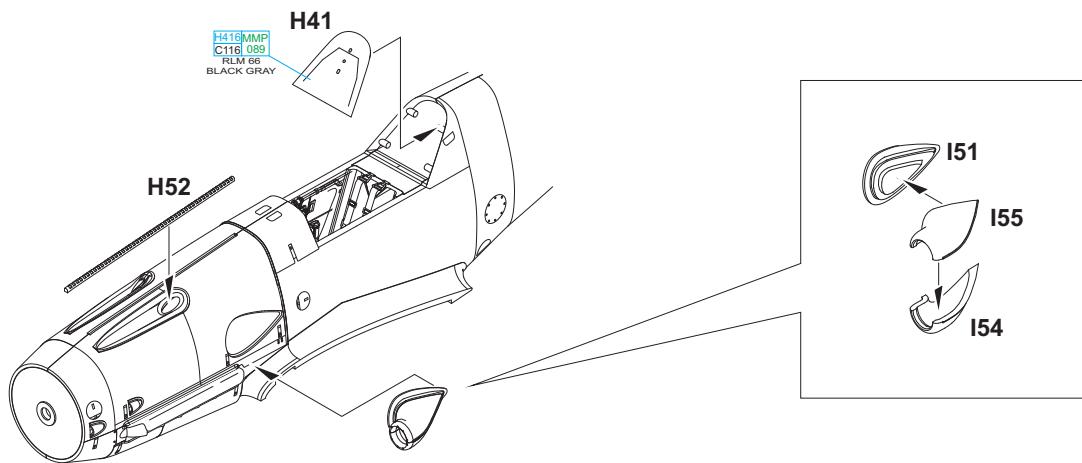

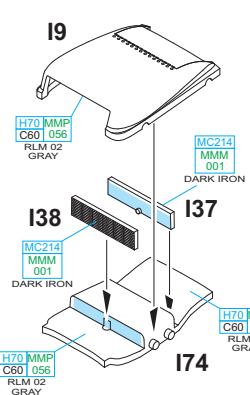
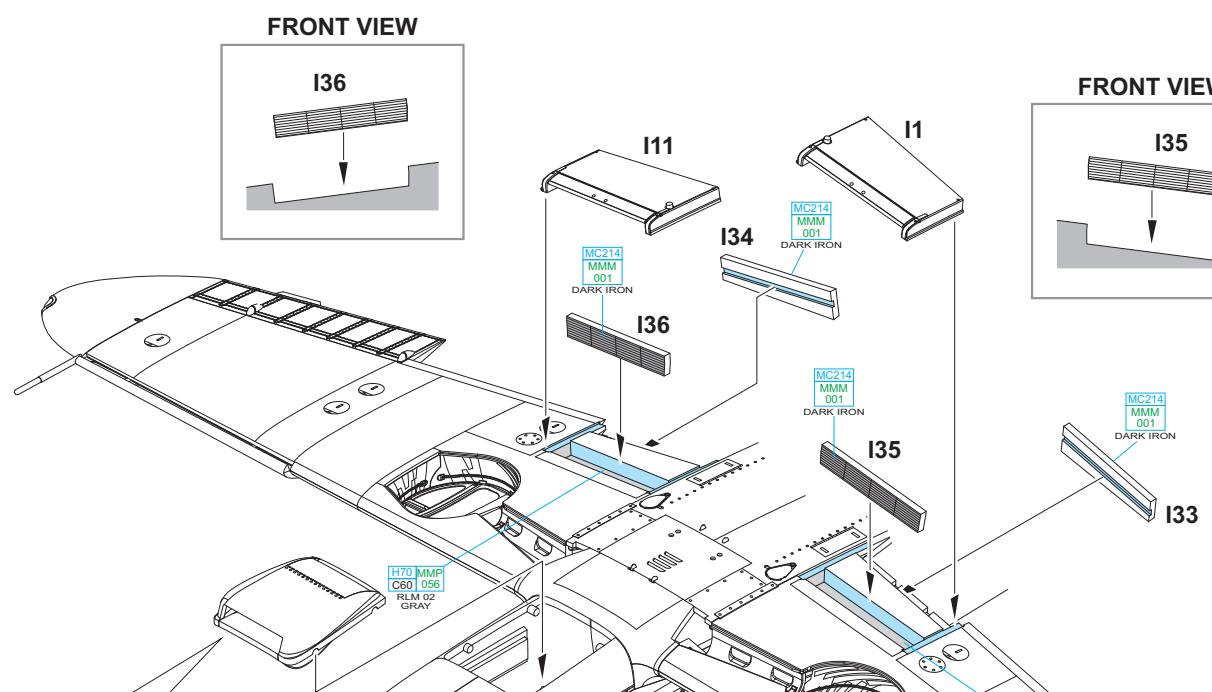
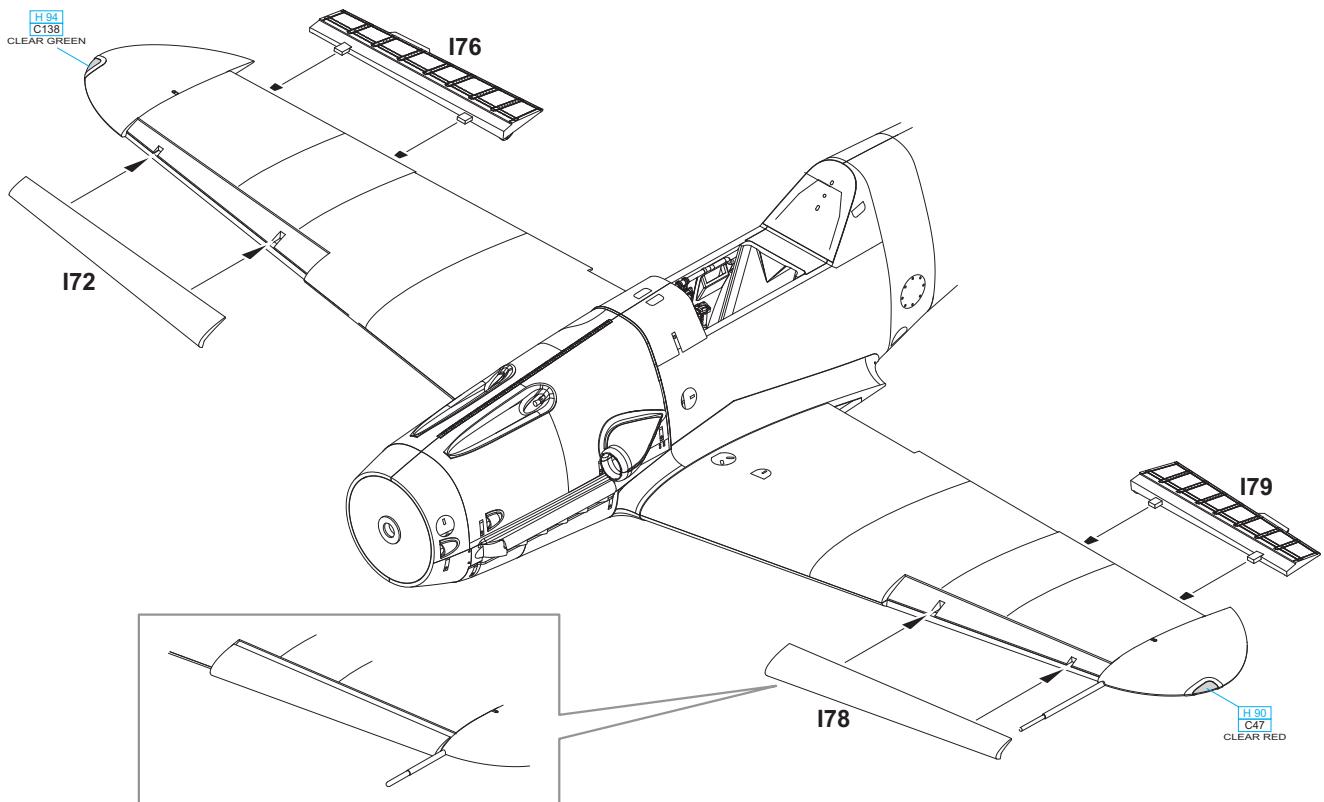
THE LATEST PART TO ASSEMBLE

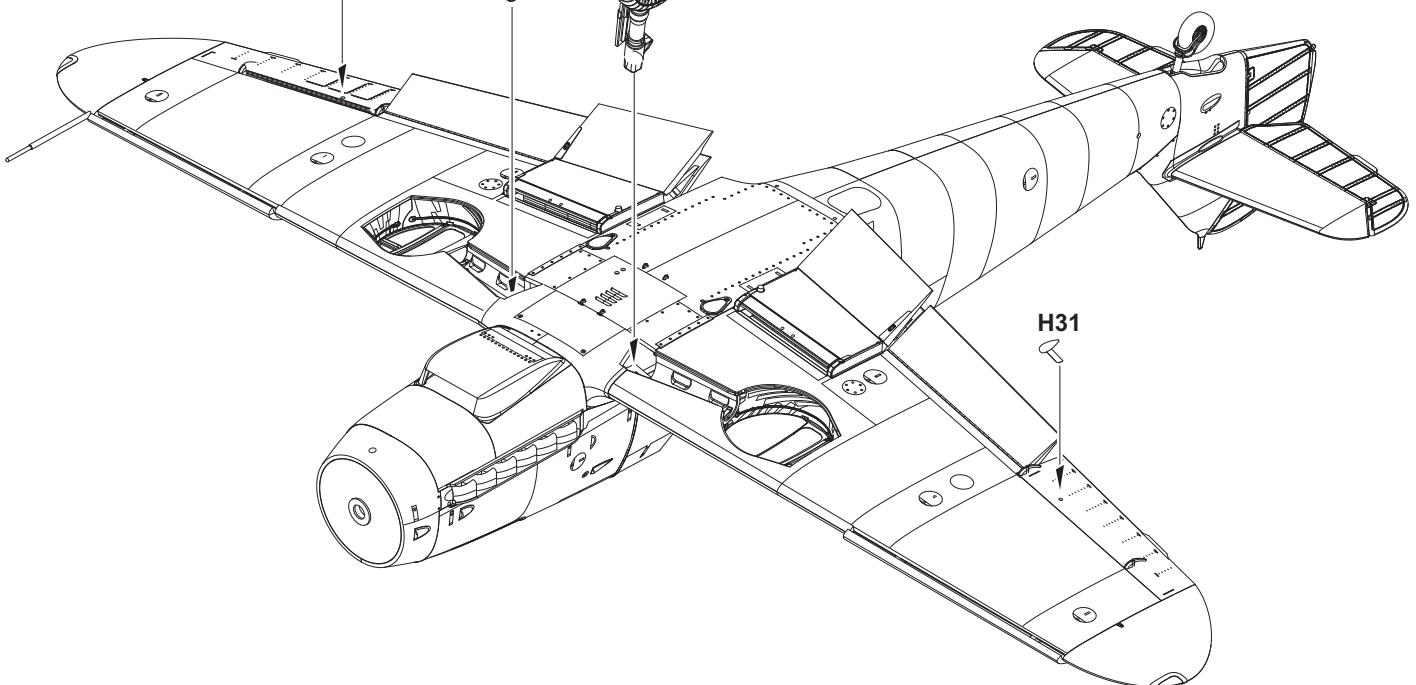
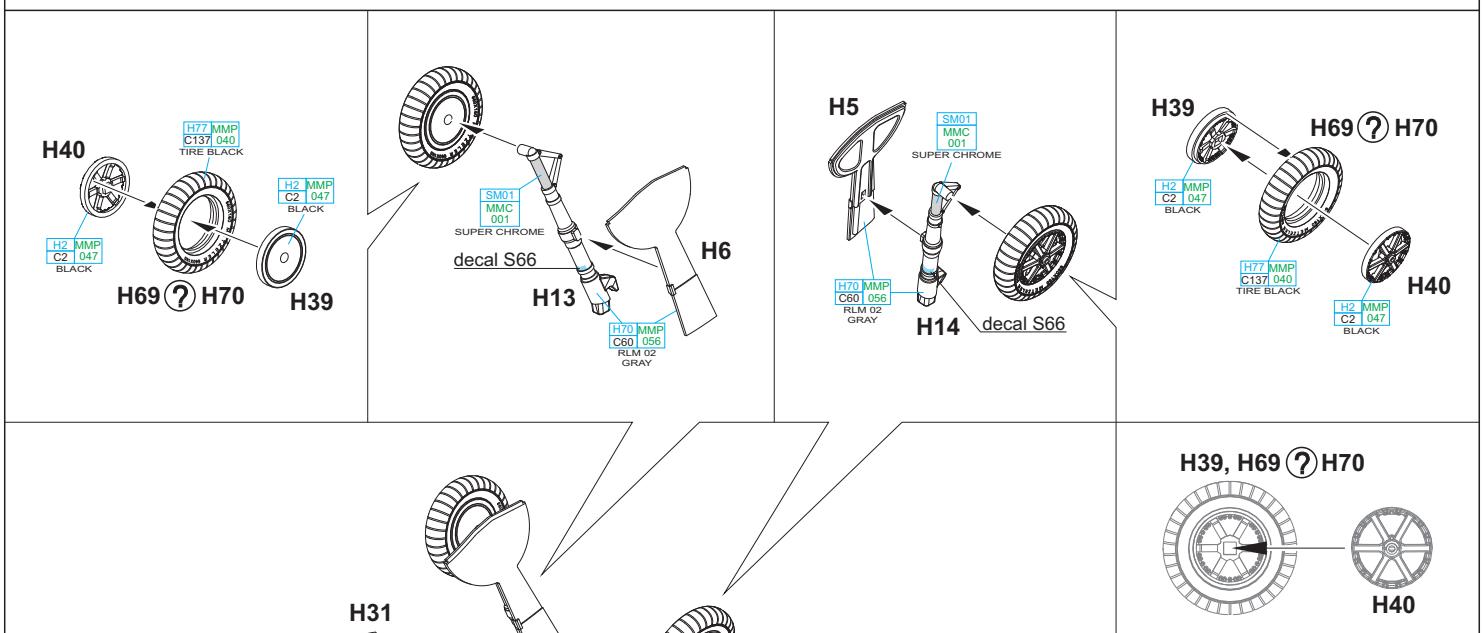
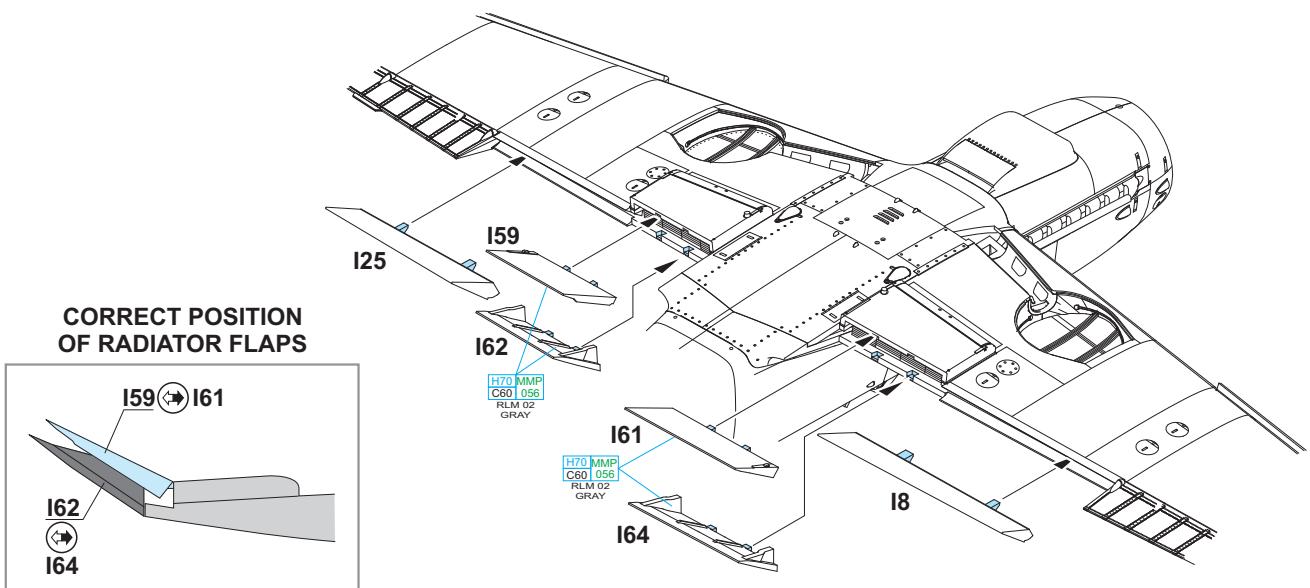

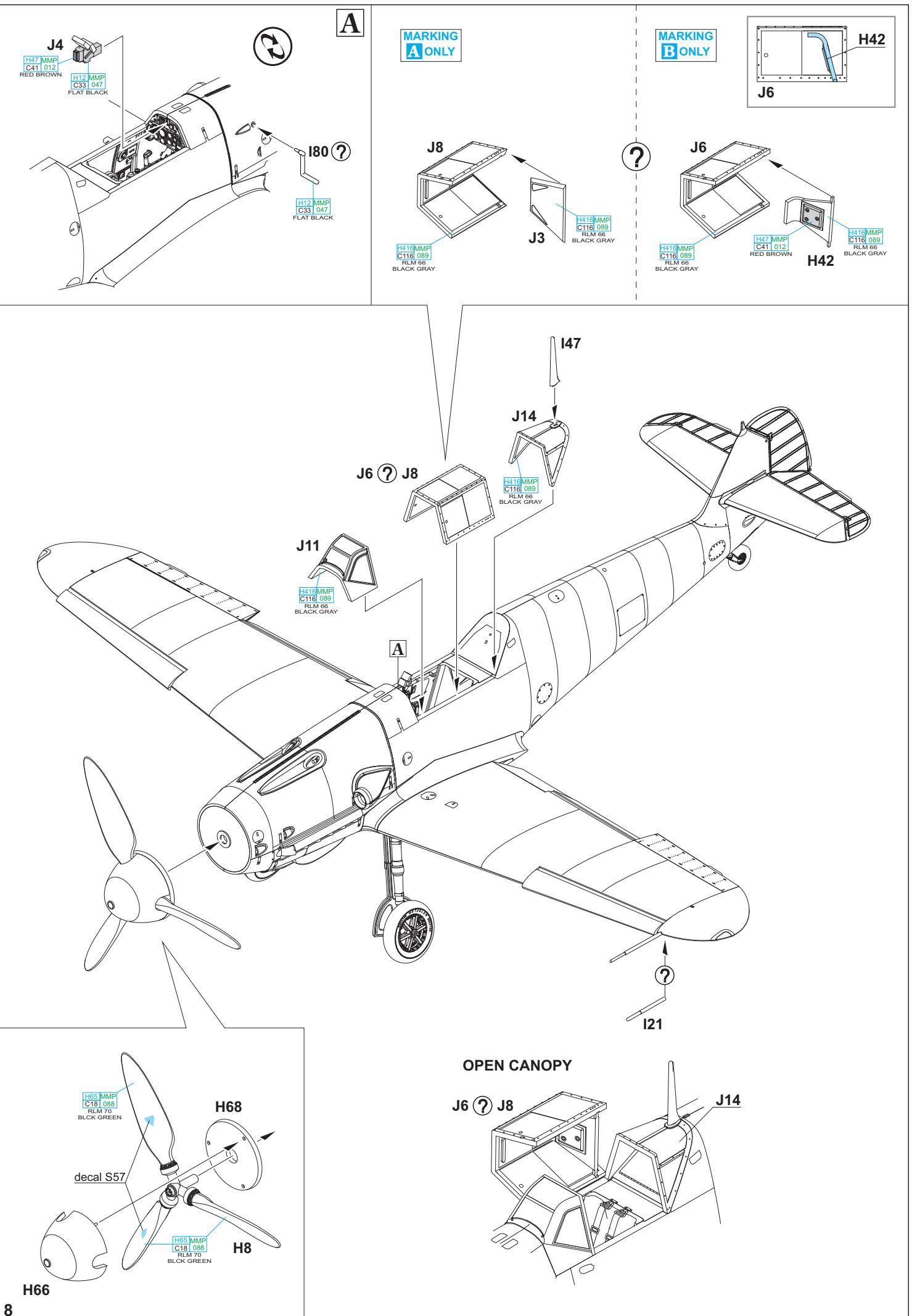
OPTIONAL:
decal 17

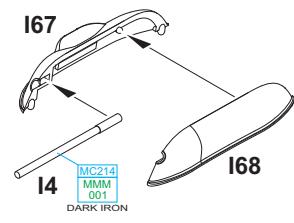
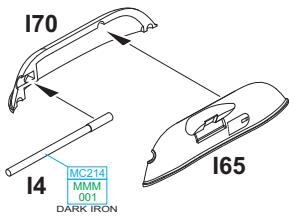

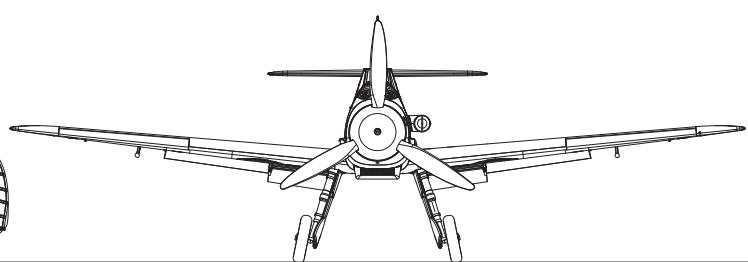
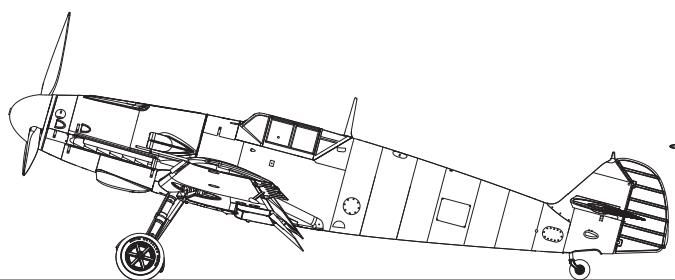
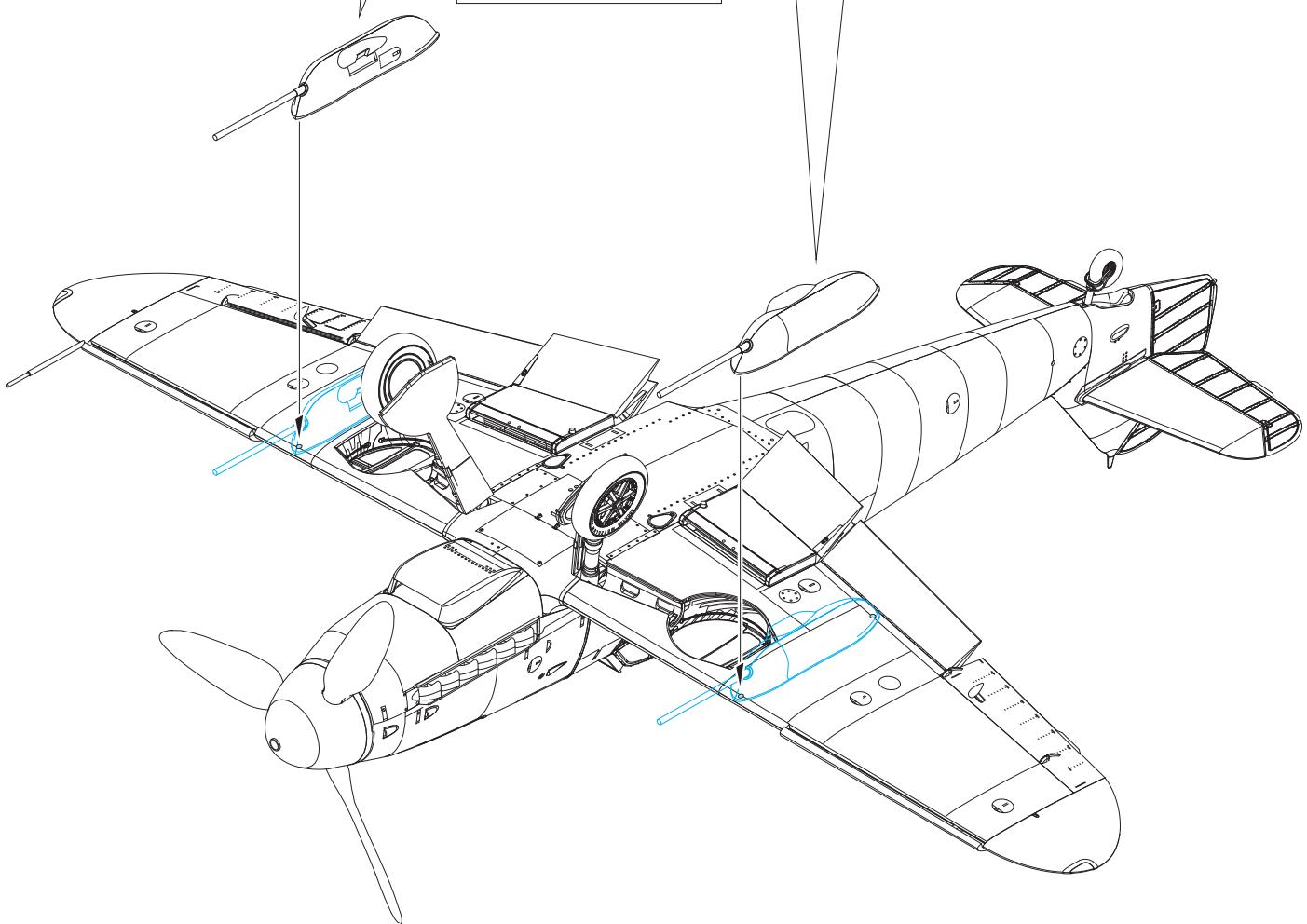

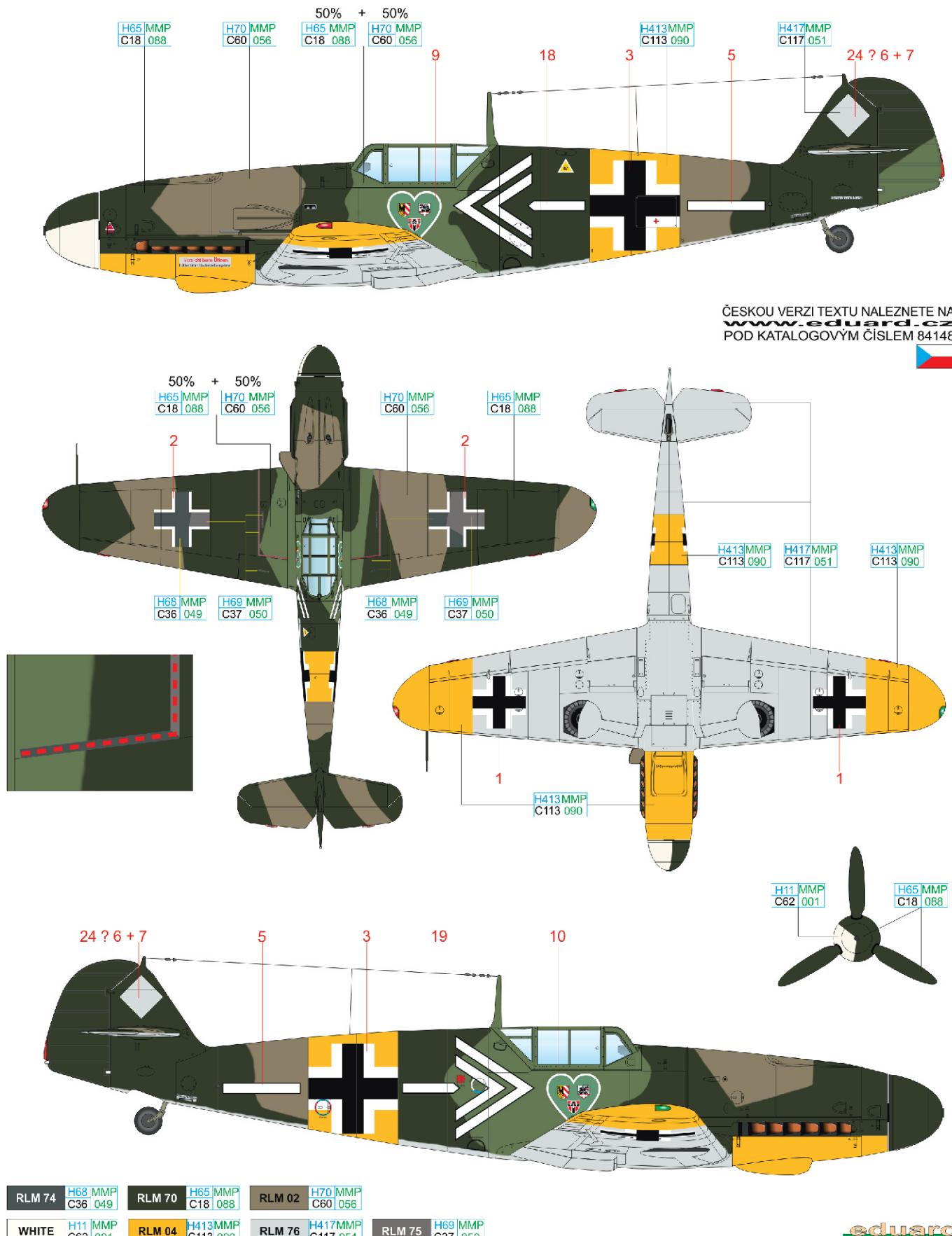

MARKING B ONLY

A Bf 109G-2, flown by Maj. Hannes Trautloft, CO of JG 54, Eastern Front, summer 1942

Hannes Trautloft entered combat in the Spanish Civil War. He flew the Bf 109 and participated in the development of tactics for this fighter. He fought in the Polish campaign as well as in France and managed to achieve at least one victory in every campaign. On August 25th, 1940 he assumed command of JG 54. He led this fighter unit through Operation Barbarossa, the attack on the Soviet Union, and in subsequent combat til July 5th, 1943. Trautloft is credited with 58 victories, and he was awarded the Knight's Cross on July 27th, 1941. His personal aircraft wore a non-standard camouflage scheme. It is not clear which colors were used by JG 54 during its deployment to the Soviet Union. One theory supports the notion that the scheme consists of RLM 70, 02 and 76. The 'middle green' color was mixed from 70 and 02 colors. Note the remnants of RLM 76 color around the swastika. This aircraft was equipped with pressurized canopy, typical for G-1 or G-3 versions. Some of the stencil data, including the lines indicating where groundcrew could and could not walk, were covered in tape prior to respray. This was naturally removed after the respray was completed.

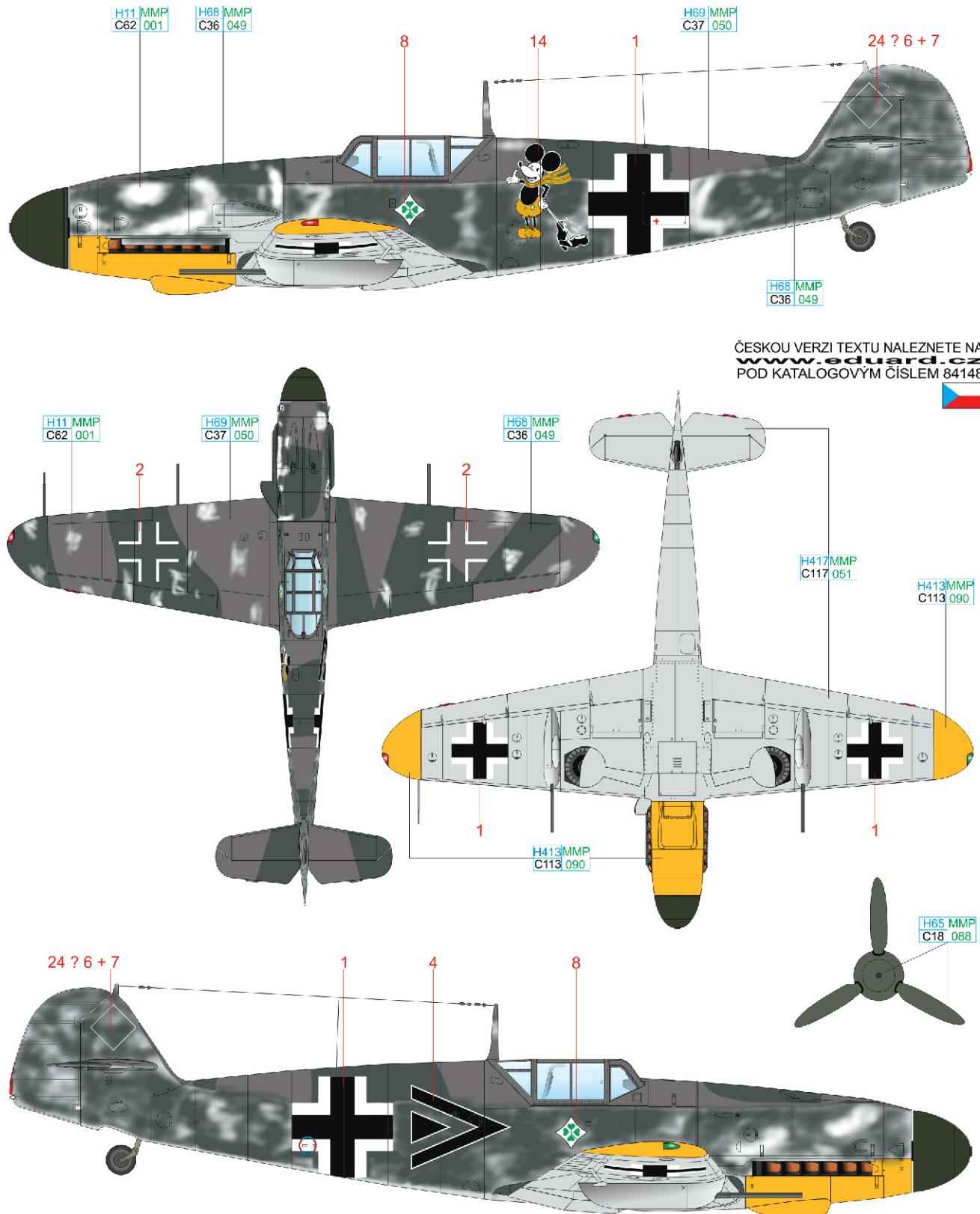

ČESKOU VERZI TEXTU NALEZNETE NA
www.eduard.cz
POD KATALOGOVÝM ČÍSLEM 84148

B Bf 109G-2/R6, flown by Hptm. Horst Carganico, CO of II./JG 5, Salmijärvi, Finland, May 1943

The first unit in which the then twenty-two-year-old Lt. Carganico served after completing flight training was JG 1 at the beginning of the war. This was followed by service with JG 77 with which he saw combat in Norway and then the Battle of Britain. On January 1st, 1941, he returned to Norway where he commanded 1./JG 77. On September 25th, 1941, Carganico achieved his 27th kill and was awarded the Knight's Cross. In March 1942, Carganico's unit was redesignated as 6./JG 5 and in April 1942, he was given command of the entire II. Gruppe. On March 26th, 1944 he was given command of I./JG 5, which saw combat against Allied forces within the Defence of the Reich. On April 27th of the same year, Carganico took off for the last time. In an attack on a group of B-17s, his Bf 109G-5 was heavily damaged and during his attempt to belly in, he struck some high power lines. He did not survive the resulting crash near the French town of Chevry. His final tally consisted of sixty kills over the course of 600 sorties. The camouflage scheme on Carganico's aircraft consisted of RLM 74 overspray on the sides of the fuselage. The tops of the wings and the front and rear fuselage areas were given smaller squiggles in white. On both of the fuselage sides, below the cockpit, was the unit marking II./JG 5. The left side of the fuselage behind the cockpit bore Carganico's personal emblem, Mickey Mouse dragging shoes that symbolised the pilot's return to his unit after crash landings behind enemy lines. The aircraft likely carried the Gruppe Commander double wedge marking on the right side of the fuselage.

ČESKOU VERZI TEXTU NALEZNETE NA
www.eduard.cz
POD KATALOGOVÝM ČÍSLEM 84148

